

РЕШЕНИЕ

№ 5220

гр. София, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 53 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ

при участието на секретаря БИЛЯНА ЕМ. ПЕТРОВА
като разгледа докладваното от КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ Гражданско дело № 20231110133871 по описа за 2023 година

Предявени са осъдителни искове с правно основание чл. 411 от КЗ във връзка с чл. 86 от ЗЗД. Ищецът „ЗАД ОЗК – 3-е“ АД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. „Света София“ № 7, ет. 5 твърди, че на 14.05.2018 г. е реализирано ПТП в гр. София, на бул. „Академик Иван Гешов“ в резултат на предприета маневра за изпреварване от водача на МПС марка „Хонда“, модел „Акорд“, с рег. № СН 6336 РА, при която осъществява сблъсък със странична задна лява част на МПС марка „МАН“, модел „Лайънс Сити“, с рег. № СВ 4361 АК.

След като обезщетява щетите по з-ото МПС с марка „МАН“, ищецът изпраща регресна покана за сумата от 1 302, 52 лева до „ЗАД АИ“ АД. Ответникът извършва прихващане за сумата от 1 003, 70 лева на основание чл. 103 и чл. 104 от ЗЗД и не признава остатъка от размера.

Ищецът претендира да му бъдат възстановени сумите от 157, 42 лева, представляваща платено застрахователно обезщетение и ликвидационни разноси, и мораторна лихва 48, 98 лева. На основание чл. 78, ал. 1 моли да му бъдат присъдени направените по делото разноси.

Ответникът „ЗАД АИ“ АД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. „Шар планина“ № 35 твърди, че искът е

неоснователен, тъй като не са налице предпоставки за допълнително ангажиране на отговорността му. Застрахователното дружество счита, че ремонтно-възстановителните дейности са извършени при завишени цени в официален сервиз за марката и оспорва причинната връзка между вредите и механизма на процесното ПТП.

„ЗАД АИ“ АД счита, че с извършеното прихващане на насрещно дължими суми е погасило вземането на ищеца. На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК моли да му бъдат присъдени направените по делото разноски.

С доклада по чл. 146 от ГПК съдът е приел за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните факти:

Към датата на произшествието МПС с марка „МАН“, модел „Лайънс Сити“, с рег. № СВ 4361 АК е било з-о по силата на имуществена застраховка „Каско на МПС“ в „ЗАД ОЗК – З-е“ АД, с полица № 0020195201700907, със срок на действие 20.10.2017 – 19.10.2018 г.

МПС с марка „Хонда“, модел „Акорд“, с рег. № СН 6336 РА е имало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ с полица № BG/33/117003122492, със „ЗАД АИ“ АД, валидна за периода 01.12.2017 – 30.11.2018 г.

Страните не спорят относно фактите, записани в Двустранния констативен протокол, съставен от водачите на двете превозни средства, а именно, че ПТП е настъпило в резултат на виновно и противоправно поведение на водача, чиято отговорност е з-а в „ЗАД АИ“ АД. Налице са изискуемите елементи на непозволено увреждане, съгласно чл. 45 от ЗЗД.

Ищецът е извършил плащане по фактура № 0000051484/25.09.2018 г. към „МВБ ТЕББ“ АД на стойност 1 286, 52 лева за извършени ремонтни дейности по щета № 0020-195-0586-2018 на увреденото МПС „МАН“, за което е предоставил на съда Платежно нареждане с № 651187/08.10.2018 г.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност, на основание чл. 12 и чл. 235, ал. 2 от ГПК приема за установено следното:

Във фактическия състав на суброгационния иск по чл. 411 от КЗ са включени валиден договор за имуществена застраховка, сключен между ищеца и собственика на увреденото МПС, в срока на застрахователното покритие, на който е настъпило застрахователно събитие в резултат на

виновно и противоправно поведение на деликвента, изплатено застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди и сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите" между ответника и деликвента.

В заключението по изготвената САТЕ вещото лице инж. Й. Й. стига до извода, че всички щети по МПС с марка „МАН“, „Лайънс Сити“, съгласно опис на застрахователното дружество и данните от Двустранния констативен протокол, съвпадат и се намират в причинно-следствена връзка с настъпилото на 14.05.2018 г. ПТП. Съдът възприема експертното мнение, според което щетите по 3-ия автомобил са получени в резултат от процесното ПТП.

Според изчисленията в изготвената САТЕ, сумата, необходима за възстановяване целостта на автобуса по средни пазарни цени към датата на ПТП, се равнява на 1 007, 40 лева. В тази стойност не са включени обичайните ликвидационни разноски, които към онзи момент са били в диапазон между 15 – 25 лева.

Сумата за извършване на ремонтно-възстановителните дейности, изчислена по пазарни цени, съгласно САТЕ, възлиза на 1 286, 52 лева, равняваща се на действително заплатеното от ищеца застрахователно обезщетение.

Предвид факта, че към момента на настъпване ПТП автобус „МАН“ е бил в експлоатация от 3 години и 20 дни, считано от датата на първоначалната регистрация – 24.04.2015 г., същият не попада под обхвата на двугодишния гаранционен срок по чл. 20 от Договор за възлагане на обществена поръка, на който ищецът се позовава, нито са предоставени данни относно алтернативната възможност – да не са достигнати 200 000 км пробег.

Съгласно Договора, изпълнителят е поел срочно задължение да осигури гаранционно и сервизно обслужване чрез „МВБ ТЕББ“ АД, с ЕИК 202377190, което към момента на процесното ПТП е било погасено и следователно е ирелевантно към правния спор.

Застрахователния договор е сключен между „Столичен автотранспорт“ ЕАД и ищеца, поради което съдът намира твърденията, за невъзможност ремонтните дейности по увреденото МПС да бъдат извършени от сервиз, който не е официален за марката, поради поето задължение от изпълнителя „МАН Трак енд Бъс“ АГ, HRB 86963, за неоснователни.

Вредите, нанесени на МПС марка „МАН“ са в пряк и непосредствен резултат от настъпилото ПТП, осъществено в срока на застрахователно покритие. Въпреки това, тъй като увреждането на МПС, марка „МАН“ е било извън гаранционния срок, съдът възприема тезата на ответника, съгласно която не са налице основания за възлагане ремонтни дейности на официален сервиз предвид завишените цени за труд.

В съдебната практика, така и Решение № 11813/2022 г., по гр. д. № 130142/2022 г., по описа на СРС, 157 с-в, относно изчисляване стойността на дължимото застрахователно обезщетение при имуществени застраховки е възприето да се взема под внимание продължителността на експлоатацията на МПС.

„Ако автомобилът е бил пуснат в експлоатация преди не повече от три години и е бил отремонтиран в официален сервиз на марката, дължимата застрахователна сума е тази, която е отразена в издадените от фирмения сервиз във връзка с ремонта фактури.“

В случай че автомобилът е бил пуснат в експлоатация преди повече от три години или ремонтните дейности не са извършени в официален сервиз на марката, се изхожда от възстановителната стойност на имуществото, следователно дължимата застрахователна сума се определя на база средните пазарни цени.

Предвид изтеклия гаранционен срок, факта, че МПС е било в експлоатация 3 години и 20 дни към момента на ПТП, и липсата на друга основателна причина увреденото МПС да бъде ремонтирано в официален сервиз, чиито цени са над средните, дължимото от ответника обезщетение не може да надхвърля средните пазарни цени за труд и нови авточасти.

Следователно застрахователното обезщетение, дължимо от „ЗАД АИ“ АД на ищеца, следва да бъде в общ размер на 1 022, 40 лева (1 007, 40 лева за ремонтно-възстановителни дейности и 15 лева ликвидационни разноси), съгласно изчисленията по средни пазарни цени на вещото лице в изготвената САТЕ. Ответникът е признал и заплатил вземане на стойност 1003, 70 лева, което е с 18, 70 лева по-ниско.

С оглед на гореизложеното, вземането на ищеца по регресната претенция на основание чл. 411 от КЗ не е погасено в цялост=.

По разноските в процеса:

С оглед изхода на спора и направените искания от пълномощниците на страните за присъждане на сторените по делото разноски с основание чл. 78 от ГПК, съдът намира, че при уважени 18, 70 лева от обща цена на иска 157, 42 лева и направено от ответника възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, на ищеца следва да се присъдят 12 % от предявените разноски, а именно – 97, 80 лева.

При отхвърлени 88 % от цената на иска, на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 316, 80 лева от поисканите 360 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Предвид гореизложеното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 411 от ГПК във връзка с чл. 86 от ЗЗД „ЗАД АИ“ АД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. „Шар планина“ № 35 ДА ЗАПЛАТИ на „ЗАД ОЗК – З-е“ АД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. „Света София“ № 7, ет. 5, сумата от 18, 70 лева, представляваща регресно вземане за застрахователно обезщетение вследствие на ПТП от 14.05.2018 г., в гр. София, на бул. „Академик Иван Гешов“ между МПС марка „Хонда“, модел „Акорд“, с рег. № СН 6336 РА и МПС марка „МАН“, модел „Лайънс Сити“, с рег. № СВ 4361 АК, изчислено с 15 лева ликвидационни разноски, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба 19.06.2023 г. до окончателното ѝ изплащане, сумата от 5, 82 (пет лв. и осемдесет и две ст.) лева, представляваща мораторна лихва за периода 18.06.2020 – 18.06.2023 г., като **ОТХВЪРЛЯ** исковете в останалата им част.

ОСЪДЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК „ЗАД АИ“ АД да заплати на „ЗАД ОЗК – З-е“ АД, в съответствие с уважената част от иска – 97, 80 (деветдесет и седем лв. и осемдесет ст.) лева, представляваща направени по делото разноски.

ОСЪДЖДА на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК „ЗАД ОЗК – З-е“ АД да заплати на „ЗАД АИ“ АД в съответствие с отхвърлената част от иска – 316, 80 (триста и шестнадесет лв. и осемдесет ст.) лева, представляващи направени

по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд с въззивна жалба в двуседмичен срок от съобщението за постановяването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____